

det frosses och deorb. jordet i Andre Suppleant: avländel. urindia hre särskilande
läg uniktatod obunna röt ob selskärske ut gis siffrs ita arbörtni tombered-oder
Konsuln Carl Stenberg.

noturadger ido segmatio regel obud
edjst hraa doo trälzarepar obmunkrobi strid iH artad ossz propanitz ihT
1871 sute därför Tredje Suppleant: le mos mitterled luqenit eusqni

Handlanden C. J. Kolmodin.

Stockholm den 24 Mars 1871.

anselggd etzöt

anselggd etzöt

anselggd etzöt

anselggd etzöt

N:o 15.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 1 April 1871.
— Andra Kammaren den 1 — —

anselggd etzöt
*Riksdagens underdåliga Skrifvelse, rörande utarbetande af ny taxa för pas-
sageraretrafiken å Statens jernvägar.*

(Andra Kammarens Tillfälliga Utskotts (N:o 3) Utlatande N:o 14.)

S. A. K.

Hos Riksdagen har förslag blifvit framställdt om aflåtande af underdålig Skrifvelse till Eders Kongl. Maj:t rörande utarbetande af ny taxa för passageraretrafiken å Statens jernvägar, hvarvid borde iakttagas, att för passagerare å tredje klassens vagnar afgiften höjdes från 25 till 30 öre för milen.

Vid behandling af detta förslag har Riksdagen funnit, att den nu gällande afgiften för bemålde passagerare vore icke allenast betydligt lägre än den i utlandet vanliga, utan äfven lägre än å många, om ej de flesta enskilda jernbanor i vårt land, till exempel Eslöf—Landskrona—Helsingborgs-banan, Eslöf—Ystads-banan och Gefle—Falu-banan, der afgiften vore 30 till och med, på de två förstnämnda för kortare afstånd, såsom $\frac{1}{2}$ mil, ända till 40 öre, efter mil räknadt?

Då en allmän erfarenhet i andra länder gifvit vid handen, att aldra största delen af ifrågavarande passagerare på tredje klassens vagnar icke färdas längre vägar, hvilket äfven bekräftas af Svenska Jernvägstrafikstyrelsens berättelse för år 1869, som visar, att antalet af detta slags passagerare under samma år uppgått till 1,279,436 personer, och att af desse en hvor tillryggalagt en vägsträcka af fyra mil i medeltal, ett förhållande som af ofvan angifna skäl torde få antagas blifva jemväl för framtiden i det väsendtligaste beständande, skulle alltså den föreslagna förhöjningen till 30 öre per mil medföra en tillökning i afgift för desse resande af endast 20 öre för hvarje resa, hvilken tillökning Riksdagen ansett vara i alla hänseenden billig, helst som Trafikstyrelsen lärer kunna utan någon synnerlig uppooffring bereda motsvarande fördelar, t. ex. genom införande jemväl för denna klassens passagerare af tidbiljetter samt tur- och returbiljetter. Häremot skulle visserligen kunna invändas, att en sådan förhöjning i passagerareafgiften komme att drabba nu ifrågavarande klass af vagnar, hvilken företrädesvis begagnas af de mindre bemedlade, men härvid få icke lemnas ur sigte dels de stora fördelar, som omedelbart tillskyndas de trakter, genom hvilka jernvägar helt och hållit på Statens bekostnad blifvit anlagda, i följd hvaraf dessa trakters innevånare så mycket mindre kunna ega något berättigadt anspråk att färdas på besagde jernvägar för ett pris, som icke tillskyndar Statsverket de inkomster, som skäligen böra kunna påräknas; dels och den vigtiga omständighet, att Statens jernvägar blifvit byggda med allmänna medel och följaktligen med bidrag jemväl från dem, som icke bo i dessa vägars närhet, och hvilka säkerligen med beredvillighet skulle erläggja den ifrågasatta förhöjningen i passagerare-afgiften, om de dermed kunde utverka åt sig den fördelen att få jernvägar på Statens bekostnad dragna genom deras trakter. Äfven om det antages, att den för hvarje år naturligen stigande tillväxten i passagerareantalet genom nu ifrågavarande förhöjning i passagerareafgiften skulle till en början hämmas, skall densamma utan tvifvel snart åter inträda i sitt normala tillstånd. Riksdagen hyser sålunda icke farhåga för någon varaktigare minskning i antalet af passagerare på tredje klassens vagnar i annan måtto, än att, i följd af prisskilnadens nedräkning, några af dessa passagerare kunde komma att öfvergå till andra klassens vagnar, hvilken minskning i en klass af passagerare, såsom medförande tillökning i en annan med högre afgift, komme att lända till fördel och icke till skada för rörelsen i sin helhet.

På grund af hvad sålunda blifvit anfört, och då en sådan förändring i gällande trafiktaxa skulle medföra en icke obetydlig tillökning i inkomsterna af Statens jernvägstrafik, får Riksdagen i underdånhet anhålla, det täcktes Eders Kongl. Maj:t i näder förordna om utarbetande af ny passageraretarif för Statens jernvägar, grundad på förhöjning i afgiften för passagerare å tredje klassens vagnar från 25 till 30 öre för milen.

Riksdagen framhärdar etc.

Stockholm den 1 April 1871.
